

บันทึกบรรณาธิการ

[1]

บางขณะ...เราต้องเรียนรู้ที่จะวางความแข็งแกร่งไว้เอาไว้ เพื่อให้ความอ่อนไหวได้ทำงาน แต่ในบางขณะ...ความเข้มแข็งเท่านั้นที่จะต้านทานบางสิ่ง และพยุงบเราให้ยึดหยัดในตำแหน่งแห่งที่ที่เรายืนยั้นจะยืนอยู่ได้

ข้าพเจ้าเชื่อว่านักเรียนของข้าพเจ้าเรียนรู้เช่นนั้น ข้าพเจ้ามิได้ทักท้วงเขาเอง หากแต่สัมผัสได้จากบทกวีของพวกเขาในห้องเรียนวิชาศิลปะการประพันธ์

ระหว่างครูกับศิษย์...การบ้าน งานเขียน คือสิ่งที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายแนบชิดกันได้ซิดิใกล้ที่สุด

เรารู้จักกันผ่านลายมือ ผ่านช่องไฟระหว่างตัวอักษร

เราสนิทกันผ่านความคิดที่บรรจุอยู่ในข้อเขียน และช่องว่างระหว่างบรรทัด

หนังสือรวมบทกวี “เราต่างเรียนรู้กันและกัน”
เล่มนี้ จะยืนยันในสิ่งที่เอ่ยอ้างมาข้างต้น

[2]

ข้าพเจ้าล้มผัสได้ควา...

พวกเขาเป็นตัวของตัวเองพอที่จะเรียนรู้ได้ว่า ใคร หรือ
อะไร “งาม” ในสายตาของพวกเขาเอง

พวกเขาโรแมนติกพอที่จะรัก อ่อนไหวพอที่จะปวดร้าว
และเท่พอที่จะออกหักแบบไม่พุ่มพวย

พวกเขาเรียนรู้และเข้าใจความปรารถนาของคน และ
มีจินตนาการเห็นภาพตนเองในอนาคต ไม่ว่าจะในอนาคตใดอีก
5 ปีข้างหน้า หรือเพียงพุงนี้ก็ตาม...

พวกเขาซึ่งเป็นวัยรุ่นอายุโดยเฉลี่ย 19-20 ปี โศภ
ที่จะรู้ เห็น โนเป็นไปของชีวิต เคียงสาพอที่จะรู้ว่าอะไรเข้าทำ
อะไรไม่เข้าที่ ประสีประสาพอที่จะรู้ว่าพื้นที่ตรงไหนปลอดภัย
น่าอยู่ หรือไม่น่าอยู่

พวกเขาเรียนรู้ที่จะพ่ายแพ้ เพื่อหยั่งลึกถึงชีวิตที่
เจ็บช้า เก็บจำความรู้สึกไว้ในส่วนลึกของหัวใจ ทั้งเรียนรู้ที่
จะพ่ายแพ้เพื่อแปรเป็นพลังในการรั้งชอกกับอะไรต่อมิอะไร
ในกายหน้า ตลอดจนเรียนรู้และยอมรับในความต่างของกัน
และกัน

ถึงแม้จะมีบางบทที่สำนวนภาษาจะยังไม่เข้ารูปเข้า
รอยนัก ชัด ๆ เชน ๆ ไปบ้าง แต่ก็นั้นแหละ..นักเรียนกลอนของ
ข้าพเจ้าต่างก็กำลังเรียนรู้...

[3]

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ไม่มากเท่าหนังสือ “นักเรียนกลอน
นอนคึกถึงถึงเธอ” เล่มก่อน อันเป็นเล่มประวัติศาสตร์ แต่ก็
เพียงพอที่จะส่งถึงมือผู้เขียนทุกคน และมีสำรองไว้สำหรับคนที่
รัก “เรา” เพียงไม่กี่เล่ม

ไม่ต้องรักข้าพเจ้าก็ได้ แต่ขอให้รักในเสรีอันศักดิ์สิทธิ์
เสรีที่จะคิด เขียน เพียงเท่านั้นก็พอ...

[4]

ข้าพเจ้าขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะ
ครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 นักเรียนของข้าพเจ้าจริง ๆ ที่มีทำที่ตื่นเค้น
ตั้งแต่แรกที่รู้ว่า “เรา” จะ “เรียนรู้” ไปด้วยกัน มิรู้ได้หรอกว่า
สายตาและทำที่แบบนั้นคือความหวาดหวั่นหรือหาญกล้ากันแน่
แต่ก็ขอคิดเอาเองว่าพวกเขายินดีที่จะกระโดดลงเรือลำเดียวกัน
กับข้าพเจ้าแล้ว แม้บางครั้ง..ผีพายเหล่านี้จะพายกันไปคนละที่
สองที่บ้าง แต่ก็สนุกไปอีกแบบ และถึงจุดหมายจนได้นั้นแหละ

ขอบคุณนักศึกษาฝ่ายประสานงานทุกคนที่ช่วย
รวบรวมผลงานของเพื่อน ซึ่งช่วยหนุนแรงไปได้เยอะทีเดียว

ขอบคุณอาจารย์ที่พัฒนา และนักวาดภาพประกอบ
ทุกคนที่ตีความบทกวีออกมาเป็นลายเส้นที่สวยงาม

ขอบคุณอาจารย์อุภาวันฉิม และอาจารย์ณภัทร หรือ
พี่จ๋า พี่จูน ของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจ และพยายามอย่างยิ่ง
ที่จะไม่ยอมปล่อยให้คำผิดเล็กลอคสายตาไปได้เลย

ขอบคุณอาจารย์สมศักดิ์ ที่เป็นครูเรื่องเลข ISBN ให้
ทุกครั้งไป

ขอบคุณอาจารย์สกุล ที่กรุณาเขียนบทวิอันลึกซึ้ง
ที่มีคุณค่ายิ่งต่อหนังสือเล่มนี้ และมีความหมายต่อตัวข้าพเจ้านัก

ขอบคุณอาจารย์บุญยแสนอ ที่ปรึกษาในการจัดทำ
หนังสือเล่มนี้ ที่ช่วยอ่าน ช่วยแนะ และคอยชมข้าพเจ้าอยู่
เนื่อง ๆ เรื่องสู่งานหนัก ซึ่งข้าพเจ้าก็จะขอยืนยันคำเดิมว่า งาน
ที่เรารักมันหายาก เมื่อได้ทำแล้วก็จะไม่บ่นเลย

ขอบคุณสาขาวิชาภาษาไทยของข้าพเจ้าที่ออกทุนให้
ทำหนังสือเล่มนี้เป็นเล่มที่สองแล้ว ขอบคุณคณาจารย์ภาษาไทย
เพื่อน พี่ น้อง ผู้เป็นที่รัก และกัลยาณมิตรทุกคนที่ยังไม่เบื่อ
ข้าพเจ้า และยินดีที่จะอยู่ข้างข้าพเจ้าทุกครั้ง (หรือหากเมื่อแล้ว
ก็จะแกล้งทำไม่รู้)

ขอบคุณนักอ่านทุกคนที่น่ารักกับเราเสมอ แล้วเราจะ
เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ไปพร้อม ๆ กัน...

ขอบคุณจากหัวใจ ขอขอบคุณจริง ๆ

ปราลิตา ผลประคับเพื่อชีวิต

สารบัญ

คำนิยาม (บุญยแสนอ ศรีวิเศษ).....	3
เราต่างเรียนเรียนรู้กันและกัน (สกุล บุญยทัต).....	6
บันทึกบรรณาธิการ.....	9
สารบัญ.....	14
รู้แจ้งงาม.....	19
จันทร์แจ่มแสงดาว (ฉกาจกานท์).....	20
แรกรัก (ทินทยก).....	21
งามงอน (ขวัญเรือน).....	22
ความงามต่างมุมมอง (หม่อมศวัน).....	23
ความงามเป็นเซนโร (ปวันรัตน์).....	24
ไครนียม (ปราลิตา).....	25
ไม่สมบูรณ์แบบแต่มีเง่งงาม (เทมันต์).....	26
งามเพราะ (โอฟ้า โฟลวี).....	27
รู้จักรัก รู้จักลา.....	29
ให้นั้นตายจะง่ายกว่า (ภูรี ที่ปั้ง).....	31
ดาว (อาวียา).....	32
กษัตริย์ (จันทร์เมทอม).....	33
ยอมถอย (อี่เอิ้น).....	34
เล่ห์ลวง (มธุสิทธิ์).....	35
ก็หวังใจ (หมี่พู่ท์).....	36
ขณะรัก (เที่ยงนรินทร์).....	37
วันวาน (อลินดา).....	38
แก้วศาลาแล้ว (ไก่อแจ้).....	39
คืนดาว (ฟ้าคราม).....	40
คูครอง (กะทิ).....	41

ใจปลาและใจฉันทัน (ก้านแก้ว).....	42
ปลอม (กนกอร).....	43
ความรักเอย (ปวันรัตน์).....	44
เวลาของความรัก (ขวัญเรือน).....	45
หากต้อง (อินทรีชิต).....	46
อย่างน้อย (ซาเย็น).....	47
ฉันไปรถไฟ (ไคร้รุ่งอรุณเม็กฟ้า).....	48
สถานีอิตาลี (กังสศาล ชนะคำ).....	49
ปลูกรัก (จอตน์ปอน).....	50
รู้รัก (หิ่งห้อย).....	51
ยังอยากมีรักไว้ (ชารชารา).....	52
ยินดีกับความเจ็บปวด (กรรณิการ์).....	53
กระแฉใจ (แมวเหมียว).....	54
ชอกช้ำ (Prinz).....	55
ยอกควงใจ (ซาเย็น).....	56
สิ่งสุดท้าย (ปลาการ์ตูน).....	57
แค่ไหนแค่นั้น (destiny).....	58
กลับกลาย (ชารชารา).....	59
ไม่ขอไกล (กุหลาบขาว).....	60
เพียงหักทลาย (กะทิ).....	61
แบ่งบาน (มธุสัท).....	62
พิชรัก (กรรณิการ์).....	63
ถึงเธอ (ก้านแก้ว).....	64
พัดผ่าน (ซาเย็น).....	65
มิเปลี่ยนแปลง (คารัมย์).....	66
จะยินดี (สิริน).....	67
ไม่เหลือแล้ว (มณฑิรา).....	68

ก็กลับเลือน (อิฉัน).....	69
ไม่เสียใจ (เค็กหญิง).....	70
จะปล่อยไป (เจ้าตัวน้อย).....	71
จงยิ้มยินดี (จันทร์ชมทอม).....	72
จะยังรัก (ปาลิตา).....	73
รู้พาย เพื่อรู้ชนะ.....	75
พายแพ (ฟ้าคราม).....	76
ชัยชนะของความพายแพ (ละอองเคียน).....	77
Tom & Jerry (หนูๆ).....	78
แพ่ดาว (โมโม).....	79
ยอมแพ (ตะวันฉาย).....	80
พร้อมเผชิญ (กอดหน้า).....	81
พายแพยังมีฉัน (อวริยา).....	82
เธอฉันจะผ่านไป (ฉิคา).....	83
รู้ว่าเราฝันถึงวันใด.....	85
เรียนรู้รัก (หม่อมต่วน).....	86
ฉันจะเป็นครู (ปิ่นประคัม).....	87
แสงสว่างแห่งความพากเพียร (มณฑิรา).....	88
ค่าของครู (สกาย).....	89
ก้าวเดิน (เพียงนิรันดร์).....	90
คุณครู (แกมยุ้ย).....	91
จะเอื้อมควา (ประกายดาว).....	92
ศรัทธา (กะทิ).....	93
บันไดฝัน (ชลลดา).....	94
สุดกำลัง (ละอองเคียน).....	95
ฝันน้อยน้อย (ตะวันฉาย).....	96
ลาฝัน (หมีพูห์).....	97

ฝันอันสูงสุด (ข้าวต้ม).....	98
ความไม่ฝัน (คาร์มีย์).....	99
หนึ่งน้อยค่อยเขียน (จอห์นเปอน).....	100
เข็มสีกนึ่งที่ท่าทวาย (ปวันรัตน์).....	101
แสงศรัทธา (ปลายฟ้า).....	102
หวัง (เหมันต์).....	103
ปริญญาเพื่อแม่ (อลินคา).....	104
ถิ่นฐานบ้านเก่า (จันทร์ชมทอม).....	105
ควานำทาง (เจ้าตัวน้อย).....	106
ก้าวข้าม (โมโม).....	107
แสงเค็อน (กุหลาบขา.....	108
ระหว่างทางฝัน (เมอริค่าน้อย).....	109
ควยแรงแกร่งกล้า (จันทวาทา).....	110
คามฝัน (ฉกาจกานท์).....	111
ไล่ตามความฝัน (วรรณศิริ).....	112
ทุกขณะจะเรียนรู้ (สิริน).....	113
ฝันที่จันใฝ่ (กนกอร).....	114
เราต่างมีฝันต่าง ๆ กัน (เด็กหญิง).....	115
รู้ เห็น ใน เป็น ไป.....	117
ทำ(กรรม)แต่ปาก (อินทรชิต).....	118
สิ้นแล้วประชาธิปไตย (ขวัญเรียม).....	119
ละเลย (กอนทู้).....	120
อำนาจเก่า-อำนาจใหม่ (ออมอ).....	121
กักกิน (มธุสิทธิ์).....	122
อำนาจ (แมวเหมียว).....	123
อัศวินคนดี (ตะวันฉาย).....	124
หน้ากาก (ปลายฟ้า).....	125

เปล่าไร้ (รักติ).....	126
ยังมีได้รับคืน (กาลครั้งหนึ่ง).....	127
ความทุกข์ที่คืนมา (จอห์นเปอน).....	128
ไม่รู้จบ (คินสอ).....	129
พยัคฆ์ร้าย (ไถ่แจ้).....	130
เรา...เหมือนกัน (มธุสิทธิ์).....	131
ราชาไร้ความหมาย (หึ่งห้อย).....	132
ไม่เคยเป็นจริง (ชลลดา).....	133
ดาว (สกาย).....	134
กฎหมายที่เลื่อนราง (แมวเหมียว).....	135
อำนาจเงินตรา (ทินทยก).....	136
ไม่เท่าเทียม (ปลาการ์ตูน).....	137
ท่านได้แต่...ไคมา (ข้าวต้ม).....	138
ความพ่ายแพ้ที่คุ้นเคย (วาคจันทร์).....	139
ห้าบาท (เหมันต์).....	140
ใครคือเสือร้าย (รักติ).....	141
ความชอบ...ทำ (โอฟ้า โฟลวี).....	142
สัจยลีน (destiny).....	143
จะทำไม (ไต้รุ่งอรุณเบิกฟ้า).....	144
ความสงบอยู่เหนือใจ (แกมมัย).....	145
โลกเจียบงัน (ประกายดาว).....	146
รู้จักใคร.....	149
กระจกเงา (ศรารินทร์).....	150
ความหมายของชีวิต (ออมอ).....	151
เท่านั้น...ชีวิตคน (วาคจันทร์).....	152
เพียงพอใจ (โอฟ้า โฟลวี).....	153
กินเบียร์กับจ๊กจั้น (กังสาคาล ชนะคำ).....	154

ความสุขของจักจั่น (ไถ่แจ้).....	155
ความโดดเดี่ยว (ศราภินทร์).....	156
ใครครวญ (กาลครั้งหนึ่ง).....	157
จะมีความทุกข์กังวลใจอันใด (ปานชีวา).....	158
สุขสันหรือไร (ไต้รุ่งอรุณเบิกฟ้า).....	159
ไต่ทรตรอง (Prinzess).....	160
หยิ่งคนดามใจตน (จันทร์เต็มทอม).....	161
เรารู้ เห็น เช่นนี้แหละที่รัก (ปาลิตา).....	162
รู้ว..เราต่างมาและต่างไป.....	165
เพราะเราต่าง (ไต้รุ่งอรุณเบิกฟ้า).....	166
ต่างคนต่างไป (วรรณศิริ).....	167
เช่นนี้เอง (ปวันรัตน์).....	168
ต่างมาเพื่อจากไป (ปานชีวา).....	169
ต่างต้องไป (ปิ่นประดับ).....	170
เพื่อพบกันใหม่ (เมธริค่าน้อย).....	171
ไม่เคยลืมเพื่อน (ฮารชารา).....	172
พบพราก (จันทวาทา).....	173
อยู่ที่จะพอ (ณิศา).....	174
ต่าง (ไอฟ้า โฟลวี).....	175
เราต่างเป็นความหมายให้แกกัน (ส. ฐเนิ่ง).....	176
รายนามผู้เขียน.....	178

